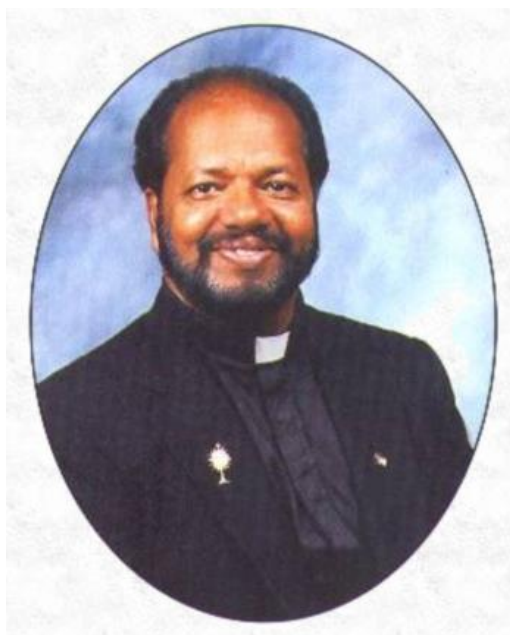

MỘT LINH MỤC ĐÃ TRÔNG THẤY THIÊN ĐÀNG, HỎA NGỤC VÀ LUYỆN NGỤC

Kinh nghiệm chết đi sống lại của Cha Jose Maniyangat

Hiện nay, Cha Jose Maniyangat là Chánh xứ tại Nhà Thờ Công Giáo Macclenny, Đức Maria, Mẹ Từ Bi Thương Xót, TB Florida. Sau đây là chứng tá của ngài:

Tôi sanh ngày 16 tháng 7, 1949 tại Tiểu Bang Kerala, Ấn Độ. Cha mẹ tôi là ông Giuse và bà Têrêxa Mani-yangat. Tôi là con trưởng trong 7 anh chị em: Giuse, Maria, Têrêxa, Li-xa-ma (Lissama), Da-ca-ri-a, Van-xa (Valsa) và Tôma.

Khi lên 14 tuổi tôi được gia nhập Tiểu-chủng-viện Thiruvalla (Ti-ru-va-la) để học làm linh mục. Bốn năm sau đó, tôi được vào Đại Chủng Viện Giáo Hoàng thánh Giuse tại Always (An-luê-i), TB Kerala để được đào tạo tiếp lên chức linh mục. Sau 7 năm triết học và thần học, tôi được thụ phong linh mục ngày 1 tháng Giêng 1975 và phục vụ với tư cách thừa sai tại giáo phận Thiruvalla.

Ngày Chủ Nhật 14 tháng Tư 1985, nhằm Lễ Lòng Thương Xót Chúa, tôi đang trên đường đến một nhà thờ trong khu truyền giáo thì gặp một tai nạn khủng khiếp. Tôi đang lái chiếc xe gắn máy thì một chiếc xe Jeep đâm thẳng vào người tôi. Chiếc xe Jeep này do một người say rượu lái sau khi dự một lễ hội Ấn Giáo. Tôi được tản thương gấp đến một bệnh viện cách đó 35 dặm Anh (56 kms). Trên đường tản thương, linh hồn tôi liả khỏi xác và tôi cảm nghiệm mình đã chết. Tức khắc tôi gặp Thiên Thần Bồn mạng của tôi. Tôi nhìn thấy thân xác tôi và những người khiêng tôi vào bệnh viện. Tôi nghe tiếng họ than khóc và cầu nguyện cho tôi. Lúc đó thiên thần bồn mạng nói với tôi rằng: “Tôi sẽ đem ông lên Thiên Đàng, vì Thiên Chúa muốn gặp / và nói chuyện với ông.” Thiên thần cho biết rằng trên đường đến Thiên Đàng ngài cũng muốn cho tôi nhìn thấy hỏa ngục và luyện ngục.

Hỏa ngục

Trước tiên thiên thần dẫn tôi đến hỏa ngục. Thật là một cảnh tượng khủng khiếp! Tôi nhìn thấy Satan và bọn quỷ sứ, một ngọn lửa không hề tắt nóng chừng 2 ngàn độ Fa-ren-hai (Fahrenheit), đòi bọ bò ngón ngang, một bọn người đang la hét đánh lộn nhau, một số khác đang bị bọn quỷ sứ tra tấn hành hạ. Thiên thần cho tôi hay rằng những đau khổ này là do các **tội trọng không sám hối** gây nên. Rồi tôi được hiểu rằng có bảy cấp độ đau đớn hoặc bảy bậc tùy theo số lượng và loại tội trọng họ đã phạm trong cuộc đời trần thế. Những linh hồn này trông thật xấu xí, hung dữ và ghê tởm. Thật là một kinh nghiệm đáng sợ. Tôi nhìn thấy nhiều người quen trước kia, nhưng tôi không được phép tiết lộ danh tánh. Những tội kết án họ phần lớn là **phá thai, đồng tính luyến ái, trợ tử, thù ghét, cố chấp không tha thứ, và phạm thánh**. Thiên Thần nói rằng **nếu họ sám hối** thì họ đã tránh được hỏa ngục và đã vào luyện ngục. Tôi cũng được cho hiểu rằng, người nào sám hối các tội này có thể được thanh tẩy ngay ở thế gian qua những đau khổ của họ. Như vậy, họ có thể tránh được luyện ngục và đi thẳng về thiên đàng.

Tôi bàng hoàng khi thấy có cả linh mục và giám mục trong hỏa ngục, một số các vị tôi không hề nghĩ rằng họ có mặt nơi đây. Lý do các vị này phải ở đây vì đã **giảng dạy những điều sai trái và làm gương mù gương xấu**, nên đã dẫn đưa nhiều người vào con đường lầm lạc.

Luyện ngục

Sau khi xem thấy hỏa ngục, Thiên Thần Bồn Mạng của tôi đã đưa tôi vào luyện ngục. Tại đây cũng có bảy cấp độ đau đớn và ngọn lửa không hề tắt, nhưng lửa này không nóng dữ dội như lửa hỏa ngục và cũng không có cũi vạ và đánh lộn. Nỗi đau khổ chính yếu của các linh hồn này là **bị xa cách với Thiên Chúa**. Một số linh hồn hiện đang ở trong luyện ngục cũng đã phạm rất nhiều tội trọng, nhưng họ đã làm hòa với Thiên Chúa trước khi chết. Tuy các linh hồn này đang đau khổ, nhưng họ rất bình an vì biết rằng một ngày kia họ sẽ được diện kiến Tôn Nhan Thiên Chúa.

Tôi đã có cơ may được tiếp chuyện với các linh hồn nơi luyện ngục. Họ yêu cầu tôi cầu nguyện cho họ và cũng **xin mọi người cầu nguyện cho họ nữa**, để họ được chóng về Thiên Đàng. Khi chúng ta cầu nguyện cho họ, thì chúng ta sẽ nhận được lòng biết ơn của họ, khi họ được về thiên đàng thì họ sẽ cầu nguyện cho ta, bởi vì lời cầu nguyện của họ rất nhiều ân phúc.

Tôi không thể nào tả được hình dáng đẹp đẽ của Thiên Thần Bồn Mạng của tôi. Ngài sáng chói rạng ngời. Ngài là người bạn đường trung kiên và vẫn trợ giúp tôi trong mọi tác vụ, đặc biệt là sự vụ trị bệnh. Tôi cảm nghiệm được ngài hiện diện bên tôi bất cứ nơi đâu, và tôi hết sức đội ơn Ngài vì đã bảo vệ tôi trong cuộc sống thường nhật.

Thiên Đàng

Sau đó Thiên Thần đưa tôi lên Thiên Đàng, qua ngã một đường hầm rộng lớn sáng chói trắng tinh. Trong đời tôi chưa hề cảm thấy một trạng thái vui sướng và bình an như vậy. Rồi ngay lập tức cửa Thiên Đàng mở ra và tôi nghe một điệu nhạc tuyệt vời tôi chưa từng được nghe trước đây. Các Thiên Thần ca hát tôn vinh danh Chúa. Tôi nhìn thấy tất cả các thánh, đặc biệt là Rất Thánh Đức Mẹ và Thánh Cả Giuse, và rất nhiều Giám Mục và Linh Mục thánh thiện đã sống đời tận hiến, các ngài sáng long lanh như các vì sao. Và khi tôi đến trình diện trước mặt Chúa Giêsu thì Ngài nói với tôi: “Cha muốn con trở về thế gian. Trong cuộc sống thứ hai của con, con sẽ là khí cụ bình an của Cha và khí cụ trị bệnh cho dân Cha. Con sẽ ở một xứ xa lạ và nói một ngôn ngữ khác. Với ơn sủng Cha ban, con có thể làm được mọi sự.” Sau khi Chúa dứt lời, Đức Mẹ nói với tôi: “Con hãy làm bất cứ điều gì Ngài dạy. Mẹ sẽ giúp con thi hành sứ vụ của con.”

Ngôn ngữ loài người không thể nào tả được cái đẹp của Thiên Đàng. Ở đó chúng ta cảm nhận được bình an và hạnh phúc gấp triệu lần điều mà óc tưởng tượng của chúng ta có thể nghĩ ra được. Chúa chúng ta đẹp hơn bất cứ hình ảnh nào chúng ta có thể tô vẽ ra. Thánh nhan Ngài sáng

chói và đẹp đẽ ngàn lần hơn mặt trời mọc. Những bức họa mô tả Ngài mà chúng ta trông thấy chỉ là cái bóng mờ của sự lộng lẫy tuyệt vời của Chúa. Rất thánh Đức Mẹ ở cạnh Chúa Giêsu; Mẹ đẹp tuyệt vời và sáng ngời khôn tả xiết. Không một bức họa nào chúng ta trông thấy trên thế gian này có thể sánh được với vẻ đẹp tuyệt luân của Mẹ. Thiên Đàng là nhà đích thực của chúng ta; chúng ta được tạo dựng để đạt tới Thiên Đàng hầu vui hưởng Nhan Thánh Chúa đời đời. Rồi Thiên Thần Bồn Mạng của tôi đưa tôi trở về thế gian.

Khi xác tôi còn để tại bệnh viện, thì viên bác sĩ đã hoàn tất mọi việc khám nghiệm và ông phê rằng tôi đã chết. Lý do là mất máu. Họ báo tin cho gia đình tôi biết, nhưng vì gia đình tôi ở xa nên nhân viên bệnh viện quyết định đưa tôi xuống nhà xác. Vì bệnh viện không có máy điều hòa không khí nên họ sợ xác tôi sẽ sớm bị phân hủy. Khi họ đang đưa tôi xuống nhà xác thì linh hồn tôi trở vào thân xác. Tôi cảm thấy đau đớn khủng khiếp vì nhiều khúc xương bị gãy và vì bao nhiêu vết thương. Tôi hét lên, và nhân viên bệnh viện sợ hãi bỏ chạy tán loạn, vừa chạy vừa la. Một người trong bọn họ tới báo cáo với bác sĩ: “Thưa bác sĩ, xác chết đang kêu la!” Bác sĩ trở lại khám nghiệm tử thi và thấy tôi đang còn sống. Ông bèn nói: “Cha đang còn sống, thật là một phép lạ! Hãy đem ngài trở lại bệnh viện.”

Bấy giờ họ chuyển tôi trở về bệnh viện, sang máu cho tôi rồi đưa tôi vào khu giải phẫu để nối lại những khúc xương bị gãy: xương hàm dưới, xương sườn, xương chậu, xương cổ tay, và chân phải. Sau hai tháng, họ cho tôi xuất viện, nhưng bác sĩ chính hình nói rằng tôi sẽ không bao giờ đi lại được nữa. Nhưng tôi nói với ngài rằng: “Thiên Chúa là Đấng đã cho tôi sống lại và trở về thế gian thì Ngài cũng sẽ chữa lành cho tôi.” Khi về tới nhà, tất cả chúng tôi đều cầu xin Chúa ban cho một phép lạ. Tuy nhiên một tháng sau, khi tháo các băng bột ra thì tôi không đi chuyển được nữa. Nhưng một hôm, trong khi đang cầu nguyện tôi cảm nghiệm một cơn đau kinh khủng trong vùng xương chậu. Một lát sau, cơn đau hoàn toàn biến mất và tôi nghe một tiếng nói: “Con được khỏi bệnh rồi. Hãy đứng dậy mà đi.” Tôi cảm nhận được bình an và một sức mạnh chữa lành khắp thân thể tôi. Lập tức tôi đứng lên và bước đi. Tôi ngợi khen và tạ ơn Chúa vì phép lạ này.

Tin tôi được chữa lành đến tai bác sĩ và ông hết sức ngạc nhiên. Ông nói: “Thiên Chúa của Cha là Thiên Chúa thật. Tôi phải đi theo Thiên Chúa của Cha.” Vị bác sĩ là tín đồ Ấn giáo, và ông xin tôi chỉ dạy cho ông về Giáo Hội của chúng ta. Sau khi học giáo lý tôi làm phép rửa cho ông và ông trở thành người công giáo.

Tiếp theo sứ điệp của Thiên Thần Bồn Mạng của tôi, ngày 10 tháng 11 năm 1986, tôi đến Hoa Kỳ với tư cách là một linh mục thừa sai... Từ tháng Sáu 1999, tôi là Chánh xứ của Nhà Thờ Công Giáo Macclenny, Đức Maria, Mẹ Từ Bi Thương Xót, tại Florida.

Fr. Jose Maniyangat

Nguồn: <http://www.stmarymacclenny.com/fatherJstory.htm>

(Louis) Lê Xuân Mai dịch thuật

